

WOJEWODA ŚLĄSKI

Bielsko-Biała, 17.03.2006 r.
RR/B-AB/HB/7111/6/06

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 2 Kpa, w związku z art. 149 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), oraz w związku z art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 z późn. zm.), po rozpatrzeniu odwołania pełnomocnika Państwa Ruty i Karola Kuczera – Pana Zbigniewa Gelzok, zam. w Rybniku przy ul. Brackiej 16A, od decyzji Starosty Cieszyńskiego z dnia 14.12.2005 r. znak: WB-AG 7351/629/2005,

postanawia się

**uchylić zaskarżoną decyzję w całości
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z orzecznictwem NSA „*odmowa wznowienia postępowania następuje tylko i wyłącznie ze względów formalnych, a nie merytorycznych. Podstawą odmowy wznowienia nie może być merytoryczna ocena przesłanek wznowienia, która to ocena może być dokonana dopiero na etapie postępowania i decyzji wydanej po wznowieniu postępowania*” (wyrok NSA z dnia 15.12.1998 r. sygn. akt I SA/Łd 1843/96).

Organ I instancji wszczynając postępowanie w sprawie udzielenia pozwolenia na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej nr BT 22 759 w Lesznej Górnej na działce nr 2457/3, przyznał skarżącym przymiot strony, wezwał do udziału w postępowaniu (zawiadomienie z dnia 10.08.2005 r. odebrane w dniu 12.08.2005 r.). Następnie przekazał kopię decyzji z dnia 15.09.2005 r. znak: WB-AG 7351/629/2005 (odbiór w dniu 19.09.2005 r.).

Pomimo tego, w dniu 22 listopada i 6 grudnia 2005 r., wpłynęły do Starosty Cieszyńskiego wnioski (podania) pełnomocników działających z upoważnienia pp. R. i K. Kuczera o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej decyzją ostateczną z dnia 15.09.2005 r. znak: WB-AG 7351/629/2005. Przyczyną, dla której żądali wznowienia postępowania był – w Ich ocenie – brak udziału strony w postępowaniu zakończonym decyzją Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Katowicach z dnia 16.05.2005 r. znak: NZ/531/N/4408/48/2005 oraz w postępowaniu zakończonym decyzją Wojewody Śląskiego z dnia 04.05.2005 r. znak: ŚR-III-6613/GOL/1/5/05, a także sfałszowanie pierwszej z w/w decyzji „*poprzez dopisanie i dorysowanie w przedmiotowej decyzji drugiego kontenera mimo, iż w pierwotnej decyzji Wojewódzki Inspektor Sanitarny uzgodnił, że urządzenia zasilające i nadawczo-odbiorcze umieszczone będą w jednym kontenerze*” – według podania p. A. Cuber z dnia 06.12.2005 r. Jednocześnie wnioski o wznowienie postępowania na podstawie art. 145 § 1 pkt. 4 Kpa wpłynęły do w/w organów.

Należy wyjaśnić, że powyższymi decyzjami, w oparciu o „Raport oddziaływania na środowisko”, uzgodniony został projekt budowlany stacji bazowej telefonii komórkowej na działce nr 2457/3 w Lesznej Górnej, w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych oraz w zakresie ochrony środowiska – wymóg niezbędny do uzyskania pozwolenia na budowę (art. 106 § 1 Kpa w związku z art. 32 ust. 1 ustawy Prawo budowlane). W chwili wszczęcia postępowania w sprawie pozwolenia na budowę decyzje ostateczne w/w organów oraz „Raport...” znajdowały się w aktach sprawy.

Postępowania z zakresu wymagań higieniczno-zdrowotnych i ochrony środowiska, zakończone decyzjami, nie prowadził organ administracji architektoniczno-budowlanej.

Natomiast, w postępowaniu prowadzonym przez Starostę Cieszyńskiego strona brała udział i miała możliwość zapoznania się z aktami sprawy. Przesłanka z art. 145 § 1 pkt. 4 Kpa nie występuje i z tego tytułu odmowa wznowienia postępowania jest właściwa.

Następną przyczyną, dla której żądają wznowienia postępowania jest – zdaniem skarżących – fakt fałszowania dowodów. Z przyczyn wymienionych w art. 145 § 1 pkt. 1 i 2 Kpa postępowanie wznawia się w zasadzie tylko wtedy, gdy sąd lub inny właściwy organ stwierdził prawomocnie sfalszowanie dowodu lub popełnienie przestępstwa. Pomimo wezwania do okazania (pismo z dnia 24.02.2006 r. znak: RR/B-AB/HB/7111/6/06) takiego dowodu nie dostarczono. Wniesienie przez pełnomocnika skargi do prokuratora nie jest dowodem wystarczającym do wznowienia postępowania. Organy administracji publicznej nie mogą prowadzić postępowania dowodowego w celu ustalenia przesłanek określonych w art. 145 § 1 pkt. 1 i pkt. 2 Kpa, zwłaszcza gdy sfalszowanie to nie jest oczywiste. Zdaniem tut. organu nie występują również okoliczności odpowiadające hipotezie z art. 145 § 2 Kpa. Zatem, po przeprowadzeniu postępowania mogłaby zapaść decyzja jedynie na podstawie art. 151 § 1 pkt. 1 Kpa.

Inną przesłanką, dla której żądają wznowienia postępowania jest nowa okoliczność (art. 145 § 1 pkt. 5 Kpa) nie znana organowi, który wydał decyzję. Okolicznością tą jest brak zgody właścicieli nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania obiektu na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej Polkomtel S.A. nr BT 22 757 Leszna Górna na pgr 2457/3. Według skarżących Inwestor nie posiada prawa do dysponowania nieruchomością sąsiednią, w związku z polem elektromagnetycznym wykraczającym poza działkę nr 2457/3.

Z orzecznictwa NSA wynika, że przez nową okoliczność istotną dla sprawy należy rozumieć taką okoliczność, która mogłaby mieć wpływ na odmienne rozstrzygnięcie sprawy. Dowody i fakty muszą być nowe, tzn. nowo odkryte lub po raz pierwszy zgłoszone przez stronę.

Stwierdzenie, czy przyczyny wznowienia rzeczywiście wystąpiły w sprawie i jakie z tego wynikają skutki dla rozstrzygnięcia sprawy, mogą być wyłącznie efektem postępowania prowadzonego po wydaniu postanowienia z art. 149 § 1 Kpa i muszą być zawarte w decyzji określonej w art. 151 Kpa. Odmowę wznowienia postępowania można było wydać tylko w przypadku, gdy z żądaniem wystąpiła osoba, która nie była stroną, albo która wprawdzie była stroną, ale wniosła żądanie po upływie terminu określonego w art. 148 § 1 i § 2 Kpa, a nie ma podstaw do jego przywrócenia. Taka okoliczność nie zaistniała. W związku z powyższym uchyla się zaskarżoną decyzję. Dla zachowania toku dwuinstancyjności sprawę przekazuje się do ponownego rozpatrzenia.

W związku z faktem, że o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej decyzją Starosty Cieszyńskiego z dnia 15.09.2005 r., wystąpiły również inne osoby, organ odwoławczy informuje, że załatwiając sprawę, w której w charakterze stron występuje kilka osób o rozbieżnych interesach, organ administracji publicznej powinien stosować przepis art. 62 Kpa, a w szczególności wydać jedną decyzję, w której rozstrzyga o istocie sprawy w stosunku do wszystkich zainteresowanych. Wydanie decyzji odrębnie dla strony, której przyznano uprawnienia i odrębnie dla strony, której odmówiono przyznania tego samego uprawnienia, nie dając przy tym stronom decyzji wzajemnie do wiadomości, byłoby wadą postępowania ograniczającego prawa stron do złożenia odwołania i mogłoby skutkować uchynieniem decyzji.

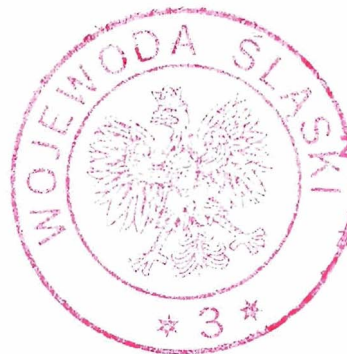
Pouczenie:

Decyzja ostateczna organu II instancji może być zaskarżona do sądu. Uprawnionym do wniesienia skargi jest każdy, kto ma w tym interes prawny, prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz organizacja społeczna w zakresie jej statutowej działalności w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób, jeżeli brała udział w postępowaniu administracyjnym.

Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem organu, który decyzję wydał, tj. Wojewody Śląskiego.

Otrzymują:

1. Starosta Cieszyński + akta sprawy
2. p. Zbigniew Gelzok
44-251 Rybnik 9, ul. Bracka 16A

Z up. Wojewody Śląskiego

Tomasz Rychnik
Zastępca Kierownika Oddziału Zamiejscowego
Wydziału Rozwoju Regionalnego